

Predmet: Skočić

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 11/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 12.06.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenog Zije Ribića

Završna reč optuženog Zorana Đurđevića

U nastavku završne reči, optuženi Zoran Đurđević, osporavajući navode zaštićene svedokinje „Alfe“, naveo je da je ista svedok kojem se ne može verovati, jer je to osoba koja je nezakonito koristila lažni identitet, kako je i sama priznala. Kao primer navodi da je svedokinja pred sudom izjavila da se, dolaskom u Srbiju, u Crveni krst prijavila pod lažnim imenom, te da je na lažno ime imala i izbegličku legitimaciju. Stoga smatra da je kod ove svedokinje sve lažno, počev od njenog imena i prezimena. Istiće da je ovaj proces montiran od strane zamenika TRZ Milana Petrovića, koji će kao takav ući u analu svetskog pravosuđa. Tokom čitavog trajanja postupka TRZ je protiv njega dokazalo „jedno veliko ništa“, a u prethodnom postupku je osuđen samo zbog par reči tužioca. Njegove fotografije je, po naredbi imenovanog zamenika TRZ, policija pokazala svedokinji „Alfa“ i na njima je bilo označeno, odnosno napisano njegovo ime, pa je stoga navodno prepoznavanje njega od strane svedokinje neprihvatljivo. Prethodni predsednik sudskog veća je bio veoma pristrasan prema njemu, pa je na taj način i on učestvovao u ovom montiranom procesu. Ponovno je istakao da on nije lice za koje zaštićena svedokinja „Alfa“ tvrdi da je „Zoran iz Šapca“. Ocenuje da je postupajući zamenik TRZ veoma loše montirao ovaj proces, pa ostavlja sudu da doneše zakonitu odluku.

Završna reč optužene Dragane Đekić

U završnoj reči, optužena Dragana Đekić navela je da je otišla na ratište da bi se bavila medicinom i da se zbog toga nikome neće izvinjavati. Učesnik je rata i bila je u sanitetu, i zbog toga se takođe neće nikome izvinjavati. Ako joj se sudi kao pripadnici dobrovoljačke jedinice, nema ništa protiv. Nije preduzela ni jednu od inkriminisanih radnji koje joj se optužnicom stavljaju na teret. Oštećenu svedokinju „Gamu“ pretresla je na putu, i to po naređenju svog prepostavljenog. Prilikom pretresa kod iste je pronašla zlato, između ostalog i jedan krst, koji ni sama oštećena, zaštićena svedokinja, prilikom svedočenja nije mogla da opiše. O poreklu istog različito se izjašnjavala u odnosu na zaštićenu svedokinju „Alfu“. Smatra da je u vezi sa tim krstom Fond za humanitarno pravo ukaljao njenu čast¹, jer nije rekla da je zaštićena svedokinja „Gama“ pljačkala. U to vreme bilo je borbenih dejstava, pa je tokom istih u okolnim selima ubijeno oko 200 srpskih civila. Kako joj je njen prepostavljeni, Sima Bogdanović rekao, tamo „ni pile nije ostalo“. Smatra da TRZ to može da proveri, kao i činjenicu da li je krst koji je pronašla kod svedokinje „Game“ njen ili potiče od srpskih žrtava. Takođe negira da je istu tukla kundakom puške dok je bila ranjena, ocenjujući taj deo iskaza svedokinje nelogičnim.

¹ Optužena misli na saopštenje Fonda za humanitarno pravo od 14.07.2014. godine, pod nazivom „Rasistički stavovi Apelacionog suda u presudi u predmetu Skočić“, dostupno na <http://www.hlc-rdc.org/?p=27178>

Svedokinja je nije teretila da ju je udarala u periodu kada je bila zdrava i pokretna, pa nema logike da je to činila u vreme kada je bila ranjena u obe noge. U celosti prihvata završnu reč svog branioca, a sudu ostavlja da odluči o njenoj krivici.

Objavljanje presude zakazano je za 16. juli 2015. godine.

Fond za humanitarno pravo